

Fotografierna iscensätter måleriet

Jens Fänge har med sitt sockersöta måleri skapat en upp-och-nedvänd värld som kan påminna om Lewis Carols underland. Influenserna kommer från såväl 1800-talets empiremode som skämttidningen MAD och 1960-talets popkultur. Tvärtemot ärkemodernistens flykt undan det dekorativa har Fänge gjort ornamentet till sitt uttrycksmedel. De ljusa pastellfärgerna dominerar detta i positiv mening lättviktigt måleri. Nu har fotografen Mikael Olsson tagit sig an Fänges målningar i en bildsvit.

Att fotografera konstverk är i vanliga fall en osynlig syssla. Mera sällan blir fotografier av konst själva konstverk. Ett undantag är Dammodling – Man Rays foto av Marcel Duchamps stora glas, där ljuset suggestivt faller över det dammtäckta glaset relief av fastlödade metalltrådar. Liksom Man Ray tillför Duchamps verk en ny dimension lägger Olssons iscensättningar av Fänges målningar till något genom att visa upp dem sedda ur ett nytt perspektiv i en ny omgivning. Med sin svärta understryker Olssons utsökta fotografier en mörkare sida som alltid varit latent i Fänges måleri.

Bilderna visas nu på Galleri Magnus Karlsson i Stockholm. Samtidigt har en bok om Jens Fänge givits ut där Olssons fotografier finns med. Gertrud Sandqvist och Christian Viveros-Fauné har bidragit med texter. Sandqvist försöker med varierande framgång skriva in Fänge i surrealismens idétradition, Walter Benjamin och hans tankar om det nyss omoderna. Viveros-Fauné ser honom istället som en 2000-talsversion av fin de siècle-dandyn Oscar Wilde. Det är två uppslagsrika texter men den verkliga behållningen med boken är ändå de exemplariskt återgivna bilderna som ger ordet smak en ny innebörd.

Kristoffer Arvidsson

Jens Fänge / Mikael Olsson, Galleri Magnus Karlsson, Stockholm, t o m 1/7

Jens Fänge, Bokförlaget Lagenskiöld

Text published in Göteborgs Posten 2006-06-30